

Проект!

**ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА КОДЕКСА ЗА СОЦИАЛНО ОСИГУРЯВАНЕ**

§ 1. В чл. 168 се правят следните изменения:

В ал. 1 изразът „От 1 януари 2015 г.“ се заменят с изрази „От 1 януари 2018 г.“;

§ 2. В § 4 от Преходните и заключителни разпоредби се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „До 31 декември 2014 г.“ се заменят с думите: „До 31 декември 2017 г.“;

2. В ал. 2 думите „До 31 декември 2014 г.“ се заменят с думите „До 31 декември 2017 г.“;

3. В ал. 3 думите „До 31 декември 2014 г.“ се заменят с думите: „До 31 декември 2017 г.“.

§ 3. В § 46 от Преходните и заключителни разпоредби се правят следните изменения:

1. В ал. 5:

а) думите „До 31 декември 2014 г.“ се заменят с думите „До 31 декември 2017 г.“;

б) думите „към 31 декември 2014 г.“ се заменят с думите „към 31 декември 2017 г.“;

в) думите „до 15 юли 2015 г.“ се заменят с думите „до 15 юли 2018 г.“.

2. В ал. 6:

а) думите: „към 31 декември 2014 г.”, се заменят с думите: „към 31 декември 2017 г.”;

б) думите: „до 15 юли 2015 г.”, се заменят с думите: „до 15 юли 2018 г.”;

Народни представители:

МОТИВИ

към законопроекта за изменение на Кодекса за социално осигуряване

Идейната основа на пенсионирането се корени във възможността всяко пенсионирано лице да получава определен, полагащ му се доход, като законодателят държи сметка и за вида на полагания през годините труд, интензитета на полаганата работа, както и вредните последици, които са настъпили за здравето на работника от нея. Едновременно с това видът на полагания труд е предпоставка и предполага видовете категории труд.

В първа и втора категория са включени професиите, които се характеризират с полагане на труд в изключително неблагоприятни условия, застрашаващи живота и здравето на човек, свързани с реален риск от получаване на професионално заболяване или възникване на трудова злополука, както и придобиване на временна или постоянна нетрудоспособност.

Една от предвидените професии за „ранно пенсиониране“ е професията миньор, защото рискът за живота и здравето на миньорите са обусловените от реалните възможности за множество аварии, събития от извънреден и инцидентен характер, които събития са външни за човешката воля и настъпват въпреки нея.

Наясно сме, че всички въпроси и проблеми на пенсионната система, в т.ч. и на т.нар. ранното пенсиониране, следва да се разглеждат комплексно с оглед постигане на максимален баланс между удовлетворяване правата и интересите на правоимащите лица и от гледна точка на недопускане на по-нататъшна финансовата дестабилизация на държавното обществено осигуряване. Необходимо е въпроса с т.нар. ранно пенсиониране да намери своето трайно и устойчиво решение, като цялостно се уредят условията за пенсиониране на лицата, работещи при условията на първа и втора категория труд, но дотогава е необходимо и да се гарантира правото на лицата, работещи при условията на първа и втора категория труд, да

получават пенсия от държавното обществено осигуряване при облекчени условия.

В момента т.нар. ранно пенсиониране се урежда в § 4 от Кодекса за социално осигуряване и тази разпоредба има временен характер - до 31.12.2014 г. По този начин една голяма част от лицата, които са започнали да работят при тези условия на труд, разчитайки, че техните специални права ще бъдат защитени, ще се окажат оцетени.

Друга част от проблема е, че с реформата на осигурителната ни система от 2000 г. бяха въведени частни професионални пенсионни фондове, които следваха да заместят държавата в ранното пенсиониране. Оказа се обаче, че 10 години по-късно средствата натрупани по партидите на осигурените лица са изключително ниски, по няколко причини. Една от причините, разбира се, е сивата икономика. Другата причина са лицата, работили преди реформата през 2000 г., които нямат събрани средства. Това означава, че те не биха получили по никакъв начин полагаемия им се размер, тъй като средствата им за пенсия са отишли в държавата. Не на последно място средствата, натрупани в частните пенсионни фондове, са изключително ниски, тъй като периодът от 2000 г. до настоящия момент е крайно недостатъчен за формирането на обем от средства за изплащането на нормална пенсия.

Предложеният законопроект за изменение на Кодекса за социално осигуряване отчита необходимостта от нормативното уреждане на правото на пенсия на лицата, чийто осигурителен стаж е положен изцяло или частично при условията на първа и втора категория труд преди въвеждането от 1 януари 2000 г. на допълнителното задължително пенсионно осигуряване в професионален пенсионен фонд.

Всичко изложено дотук налага необходимостта от продължаване действието на предвидената в КСО норма на § 4 поне до 2017 г.

Приемането на законопроекта без съмнение е свързано с допълнителни разходи за Държавното обществено осигуряване (ДОО). Приблизителният размер на тези допълнителни разходи (по изчисления на НОИ (направени на база на данните за лицата, които в периода 2015-2017 г. ще изпълнят условията на §4 от ПЗР на КСО) е около 21.3 млн. лв. за 2015 г., 61,9 млн.лв. - за 2016 г., и 103.6 млн.лв. - за 2017 г. В тези суми не са отчетени средствата, които при

пенсиониране на лицата ще бъдат прехвърлени на основание §4, ал. 6 от ПЗР на КСО от индивидуалните им партии в професионалния пенсионен фонд във фонд "Пенсии" на Държавното обществено осигуряване.

Народни представители: